

NLF 2019/2208

Niet voldaan aan voorwaarden 30%-regeling

Rb. Noord-Holland 11 september 2019, 18/2529,
ECLI:NL:RBNHO:2019:7844

Belastingtijdvak 1 juli 2013 e.v.

Wetsartikel(en) 10e lid 2 onderdeel b Uitv.besl. LB 1965

SAMENVATTING

Italiaan X (belanghebbende) heeft aan de universiteit van Bologna gestudeerd en heeft op 3 januari 2013 zijn diploma behaald. In het kader van zijn opleiding heeft X in de periode van 1 juli 2012 tot en met 1 december 2012 een aantal vakken gevolgd aan de Technische Universiteit Delft. X beschikte vanaf 1 juli 2012 over zelfstandige woonruimte in Nederland. Hij heeft op 1 oktober 2012 een 'internship contract' getekend bij een bedrijf in Nederland (hierna: A) om na afronding van zijn studie van 7 januari 2013 tot en met 7 april 2013 werkzaamheden te verrichten. Op 2 april 2013 is dit contract verlengd tot en met 30 juni 2013. Op 3 juni 2013 heeft X een 'Twelve months contract' ondertekend met A, met als startdatum 1 juli 2013 (hierna: de arbeidsovereenkomst).

In geschil is of X in aanmerking komt voor toepassing van de 30%-regeling.

Volgens Rechtbank Noord-Holland is dat niet het geval. De Rechtbank is van oordeel dat op het moment van het tot stand komen van de arbeidsovereenkomst sprake was van een duurzame band van persoonlijke aard tussen X en Nederland. X dient daarom op 3 juni 2013 als inwoner van Nederland in de zin van artikel 4 AWR te worden aangemerkt.

Gelet hierop is X niet aangeworven uit een ander land, een van de voorwaarden van de 30%-regeling. Voorts was X werkzaam in Nederland op het moment van tekenen van de arbeidsovereenkomst op 3 juni 2013, terwijl deze werkzaamheden niet in het kader

van een opleiding of stage plaatsvonden, als bedoeld in het arrest van de Hoge Raad van 24 oktober 2008 (07/12637, ECLI:NL:HR:2008:BD3167), hetgeen eveneens aan het toekennen van de 30%-regeling in de weg staat.

Ook in het besluit van de staatssecretaris van Financiën van 23 augustus 2013 (DGB2013/70M) ziet de Rechtbank geen ruimte voor toepassing van de 30%-regeling.

NOOT

De belanghebbende studeerde in Bologna, volgde een paar vakken aan de TU Delft, ging terug naar Bologna om af te studeren, kwam weer naar Nederland voor een 'internship' (stage) en kreeg vervolgens van datzelfde bedrijf een jaarcontract. Daarbij vroeg het bedrijf de 30%-regeling aan, maar het afwijzende antwoord van de Belastingdienst was dat de Italiaan al een tijd in Nederland woonde en dus niet 'in het buitenland aangeworven was'. Deze beslissing wordt door de Rechtbank bevestigd. Duidelijk is dat het bijna zes maanden durende 'internship' bij het Nederlandse bedrijf niet in het kader van de studie was, want de Universiteit van Bologna had daar niets mee te maken en de Italiaan was ook al afgestudeerd toen het 'internship' begon. Hierdoor deed hij tevergeefs een beroep op het arrest van 24 oktober 2008¹ en het besluit van 23 augustus 2013².

Eerdere datum van aanvraag?

Dit probleem had zich misschien niet voorgedaan als de 30%-regeling in juni 2013 alsnog per aanvang van het 'internship' in januari 2013 was aangevraagd, want toen kwam belanghebbende na zijn afstuderen in Bologna naar Nederland. Weliswaar stond hij al sinds medio oktober 2012 ingeschreven in de Nederlandse basisadministratie, maar in december 2012 was hij niet in Nederland geweest en de overeenkomst voor het 'internship' had hij begin oktober al gesloten met het bedrijf. Dus bij het begin van het 'internship' was hij wel vanuit het buitenland aangeworven. Hij verdiende toen echter onvoldoende voor toepassing van de 30%-regeling; de 30%-regeling zou echter toch ook al niet met terugwerkende

¹ HR 24 oktober 2008, 07/12637, ECLI:NL:HR:2008:BD3167 (BNB 2008/309, met noot van Zwemmer).

² Besluit van 23 augustus 2013, DGB2013/70M, vraag en antwoord 10.

kracht verleend worden omdat de aanvraag langer dan vier maanden na indiensttreding was ingediend. Op de datum van de aanvraag voldeed belanghebbende echter wel aan de salariseis voor de 30%-regeling, dus zou die in juni 2013 alsnog kunnen ingaan.

Onderbetaling tijdens 'internship'

Een interessant terzijde is dat belanghebbende Italiaan met de stagevergoeding werd onderbetaald tijdens het 'internship'. Het was geen stage in het kader van een studie meer, dus had hij ten minste het minimumloon dan wel een salaris volgens een toepasselijke CAO moeten krijgen. Misschien wel het bedrag van zijn latere jaarcontract.

Bedoeling van de 30%-regeling

Je kunt je afvragen of de 30%-regeling bedoeld is voor een net afgestudeerde die een deel van zijn opleiding in Nederland heeft gevolgd. Waarom zou hij zo'n belastingvoordeel kunnen krijgen, terwijl zijn Nederlandse collega's (of Belgen en Duitsers van net over de grens) dat niet krijgen? Hij zal wat extra kosten van reizen naar zijn familie in Italië maken, maar vliegtickets zijn tegenwoordig niet meer zo duur. In de evaluatie van de 30%-regeling van juni 2017³ en de latere Kamerbrief van april 2018⁴ is dit aan bod geweest, maar het kabinet heeft er toch voor gekozen om de 30%-regeling te behouden, omdat deze bijdraagt aan het aantrekkelijk houden van het Nederlandse vestigingsklimaat, dus de regeling is ook bedoeld voor iemand als belanghebbende. Wel is de duur van de 30%-regeling per 2019 verkort van acht naar vijf jaar.

Dick Molenaar

All Arts Belastingadviseurs / Erasmus Universiteit

³ Bijlage bij Kamerstukken II 2016/17, 34 552, 84.

⁴ Kamerstukken II 2017/18, 34 785, 83.
